

Què fariem sense els avis?

Fa poc que s'ha acabat el mes d'agost i per tant les vacances d'estiu per a la majoria de nosaltres. Així doncs quan arriba el mes de setembre es torna a la normalitat en tots els aspectes. I com no, també en l'aspecte laboral. Toca tornar a treballar i adaptar-nos de nou a la feina. Però, fins que la mainada no comença l'escola, qui se'n encarrega, per exemple?.

Doncs gràcies a Déu que sempre que hi ha qualsevol problema podem comptar amb la gran ajuda i col·laboració desinteressada dels avis. I és que avui en dia, per més que alguns vulguin fer-nos creure que s'està en el bon camí per tal de poder conciliar la vida laboral i la familiar, tot plegat és purament una gran utopia. És doncs molt fàcil veure sobretot aquests dies com les criatures es queden a càrrec dels avis i es diverteixen d'allò més passejant o comprant amb ells i jugant al parc.

Però cal tenir ben present que els avis no només són un recurs puntual per deixar-los els fills quan els pares no podem cuidar-los. La figura de l'avi o l'àvia es molt més que això. Cal que els nens i nenes puguin relacionar-se de manera habitual amb altres persones del seu entorn però que no siguin els pares. I els avis són també una molt bona opció. Tracten els seus néts amb molta cura i respecte, se'ls estimen moltíssim i a vegades fins i tot la seva companyia els ajuda a millorar el seu estat anímic i sentir-se millor.

Per tant, per aquest i moltíssims motius més, crec que és de justícia fer un reconeixement públic d'aquesta tasca, que sovint se'ns passa per alt i donar les gràcies a tots els avis i àvies. Us ho mereixeu !

Xavier Marquès Palahí
Girona